

jaro 2018, Vladivostok – nemocnice japonského červeného kříže

Bratře šikovateli

Především přijmi ode mne srdečný pozdrav a předej jej celému oddílu. Jsem nyní již zas tak dalece zdráv, že mohu, třebaže s námahou, několik řádků napsat. Nemyslil jsem věru, že to bude tak dlouho trvati, počítal jsem tak 2 měsíce, až budu moci se zase navrátiti k svému oddílu. Stalo se však jinak. Dlouhou cestou v sanitním vlaku se mi to zhoršilo tak, že ihned jak jsme přijeli do Vladivostoku jsem měl operaci v nemocnici japonského červeného kříže, hned však nato dostal jsem růži do levé ruky a jenom po obdržení asi 25 injekcí bylo nebezpečí zabráněno. Přišel jsem celkově o všechny první články u prstů ba u některých i více mimo palců. Věř mi, že není nic trapnějšího, než když si musíš po celé 4 měsíce nechat posluhovat, když se nemůžeš ani sám najíst ani umýt. Nyní však si již zase všechny maličkosti dělám sám.

Vladivostok jest sám již přeplněn našimi raněnými, invalidy a ostatními evakuovanými...